

§ 9. 1. Kontrola przeprowadzana przez eksperta finansowego w ramach kontroli merytorycznej powinna być poprzedzona kontrolą przeprowadzoną przez eksperta naukowego oraz w razie potrzeby przez eksperta budowlanego.

2. Sprawozdanie z kontroli, o której mowa w ust. 1, powinno w szczególności zawierać:

- 1) ocenę wykorzystania środków finansowych pod względem celowości i zgodności z przepisami: o finansach publicznych, o rachunkowości oraz o zamówieniach publicznych,
- 2) ocenę zgodności dokumentacji finansowej kontrolowanej jednostki z informacjami zawartymi w raportach i sprawozdaniach przekazanych Komitetowi, z uwzględnieniem warunków określonych w decyzji lub w umowie oraz w harmonogramie płatności przekazanym Komitetowi,
- 3) ustalenia dotyczące wysokości wykorzystanych środków finansowych, z tym że:
 - a) w przypadku stwierdzenia niezgodności z decyzją lub umową albo z obowiązującymi przepisami prawa — z informacją o nieprawidłowo wydatkowanych kwotach oraz wskazaniem naruszonego przepisu,
 - b) w odniesieniu do kontroli po zakończeniu zadania — z informacją o wysokości kwot niewykorzystanych na realizację zadania.

§ 10. 1. Sprawozdania z kontroli przekazuje się kierownikowi kontrolowanej jednostki.

2. Kierownikowi kontrolowanej jednostki przysługuje prawo zgłoszenia uwag do ustaleń zawartych w sprawozdaniu z kontroli, w terminie 7 dni od dnia otrzymania sprawozdania.

3. W przypadku zgłoszenia uwag, o których mowa w ust. 2, podejmuje się czynności mające na celu wyjaśnienie spraw wskazanych w uwagach, a w razie potrzeby podejmuje się dodatkowe czynności kontrolne.

§ 11. 1. Na podstawie sprawozdań z kontroli, po rozpatrzeniu uwag i wyjaśnień zgłoszonych do nich, sporządza się raport z kontroli zawierający zalecenia i wnioski pokontrolne.

2. Zalecenia i wnioski pokontrolne formułuje się na podstawie opinii zespołów Komitetu i komórek organizacyjnych urzędu Komitetu, właściwych ze względu na przedmiot kontroli, przedstawionych po zapoznaniu się ze sprawozdaniami z kontroli. W razie stwierdzenia nieprawidłowości, w zaleceniach i wnioskach pokontrolnych zamieszcza się uwagi i wnioski w sprawie ich usunięcia.

3. Raport z kontroli zatwierdza Przewodniczący Komitetu.

4. Przewodniczący Komitetu przekazuje kierownikowi kontrolowanej jednostki wystąpienie pokontrolne, sporządzone na podstawie raportu z kontroli, zawierające zalecenia i wnioski pokontrolne.

5. Kierownik kontrolowanej jednostki może w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego zgłosić umotywowane zastrzeżenia w sprawie zaleceń i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

6. Kierownik kontrolowanej jednostki obowiązany jest w terminie określonym w wystąpieniu pokontrolnym poinformować Przewodniczącego Komitetu o działaniach podjętych w celu realizacji zaleceń i wniosków pokontrolnych.

7. W przypadku niewykonania przez kierownika kontrolowanej jednostki obowiązku, o którym mowa w ust. 6, informuje się o tym właściwe komórki organizacyjne urzędu Komitetu, które podejmują czynności mające na celu rozliczenie zadania podlegającego kontroli.

8. Raport z kontroli i wystąpienie pokontrolne przekazuje się zespołom Komitetu i komórkom organizacyjnym urzędu Komitetu właściwym ze względu na przedmiot kontroli, które odpowiednio wykorzystują wyniki kontroli oraz podejmują czynności mające na celu zapewnienie prawidłowej realizacji zadań.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych:

A. Wiszniewski

1113

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 6 września 2001 r.

sygn. akt P. 3/2001.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
Jerzy Ciemniewski — przewodniczący,

Janusz Niemcewicz,
Jadwiga Skórzewska-Łosiak,

Jerzy Stępień,

Marian Zdyb — sprawozdawca,

protokolant: Joanna Szymczak,

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2001 r. na rozprawie pytania prawnego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Prokuratora Generalnego co do zgodności art. 55 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. z 1995 r. Nr 74, poz. 368, z późn. zm.), w części wyłączonej możliwość orzeczenia o zwrocie kosztów postępowania na rzecz skarżącego w razie umorzenia przez Naczelną Sąd Administracyjny postępowania sądowego w związku z uwzględnieniem przez organ administracji skargi w całości na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 14 ust. 1 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (Dz. U. z 1997 r. Nr 38, poz. 167)

orzeka:

Art. 55 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 i Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106, poz. 679, Nr 114, poz. 739 i Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 75, poz. 853, z 2000 r. Nr 2, poz. 5, Nr 48, poz. 552, Nr 60, poz. 704 i Nr 91, poz. 1008 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 508 i 509 i Nr 98, poz. 1070), w części wyłączonej możliwość orzeczenia o zwrocie kosztów postępowania na rzecz skarżącego w razie umorzenia przez Naczelną Sąd Administracyjny postępowania sądowego w związku z uwzględnieniem przez organ administracji skargi w całości na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, jest niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Jerzy Ciemniowski

Janusz Niemcewicz
Jerzy Stępień

Jadwiga Skórzewska-Łosiak
Marian Zdyb

1114

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 2001 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o radiofonii i telewizji.

1. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 marca 2000 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji i ustawy o języku polskim (Dz. U. Nr 29, poz. 358) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 30 marca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 66, poz. 335),
- 2) ustawą z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 142, poz. 701),
- 3) ustawą z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 496),
- 4) ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554 i Nr 160, poz. 1083),

- 5) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770),
- 6) ustawą z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999 i z 2000 r. Nr 29, poz. 358),
- 7) ustawą z dnia 16 marca 2000 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 29, poz. 356),
- 8) ustawą z dnia 31 marca 2000 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji i ustawy o języku polskim (Dz. U. Nr 29, poz. 358),
- 9) ustawą z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852),
- 10) ustawą z dnia 1 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 42, poz. 469),
- 11) ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu al-